

Det kunde billige, at *Konverteringen* nu søgtes gennemført, saafremt der maatte være virkelig pengemæssigt Grundlag derfor. (Dog foreslog Mindretallet af Afsnit I at *udelade*: § 1, sidste Stk. [om Begrænsning af Adgangen til Forøgelse af Pantegæld], § 5 [om Begrænsningen af Renten af Prioriteter i Landbrugsejendomme], som man ansaa for et alt for voldsomt Indgreb i velerhvervede Rettigheder, samt § 6 [om Forlængelse af Fristen for Landbrugskapitalers Uopsigelighed], som man fandt overflødig for Tiden). Derimod kunde Mindretallet ikke tiltræde den foreslaaede Sammenkobling med *Nedsættelsen af Indlaansrenten* og med et *Rentetilskud*, der var afhængigt af den enkelte Landbrugers private økonomiske Stilling. Mindretallet ansaa Nedsættelsen af Indlaansrenten for et Brud paa det Løfte, som ved sidste Konvertering blev givet Sparekasserne, og Rentetilskud betragtede det ikke som en Rentabilitetsforanstaltning, men som en direkte Hjælp til de enkelte Landmænd, oven i Købet virkende saaledes, at de næsten opfordres til ikke at gøre, hvad de kan, for at klare sig selv.

I Stedet for Afsnittet om Rentelettelse foreslog Mindretallet indsat et nyt Afsnit med Bestemmelser om *Nedsættelse af Ejendomsbeskatningen, Kornordning, Smør- og Margarineordning samt Kødordning*.

Forslaget om Ændringer i Reglerne for Beskatningen af faste Ejendomme til Stat, Amts- og Sognekommuner var overensstemmende med Forslag, der i sidste Samling blev forelagt af Det konservative Folkeparti (Aarvog 1932—33, Side 669), og det gik ud paa at *nedsætte Ejendomsskatterne til Niveauet før Krigen*. I Betænkningen anførte Mindretallet, at Samfundet, inden Staten overhovedet begyndte at røre ved Kreditorernes velerhvervede Rettigheder, selv burde »borttage den Prioritet, som Forøgelsen af de faste Ejendoms-skatter fra 1914 til 1934 har paalagt Ejendommene«. — Der skulde af Staten ydes Amts- og Sognekommuner et *Tilskud*, svarende til $\frac{5}{6}$ af den foreslaaede Lettelse i Ejendomsbeskatningen.

Forslaget om *Kornordning* tog Sigte paa Tilvejebringelse af en Kornpris her i Landet paa mindst 15 Kr. pr. Tønde. Ligesom efter et Ændringsforslag fra konservativ Side til Lovforslaget om Forlængelse af Kornordningen (se B. Nr. 15) skulde *Kornafgiften* fastsættes til 5 Kr. pr. 100 kg, dog saaledes, at Prisen for Foderkorn ikke oversteg $\frac{1}{9}$ af Flæskeprisen (Landsnoteringen). Ændringsforslaget paalagde endvidere Valutacentralen at føre Tilsyn med, at der ikke blev *indført* mere Korn, end der i Forhold til Landets Kornhøst og Produktion maatte være Brug for, og ved Fremstilling af Rug- og Hvedemel krævedes anvendt *mindst 60 pCt. Korn af*